

Puzzle

Revistă semestrială a Grupului Școlar Economic Administrativ
„Mircea Vulcănescu”
Numărul 1/2010
Sezonul de creație toamnă - iarnă

E toamnă iar în București...

Profesor Dana Neagoe Focșa

*E toamnă iar în București,
Apune soarele pe Ateneu
La Cotroceni lângă Botanică pășești
Și te oprești din drum la Leu.*

*Pe bulevarde sunt mașini – mari furnicare
În piețe au apărut mere crețești
Și lângă lac Muzeul Satului apare
Cu scoarțele-nflorate, oltenestești.*

*La Universitate trec studenți
Privind la cărți prin galantare,
Trecând în jos, indiferenți,
Căci bate vântu-n buzunare.*

*În Cișmigiu e forfotă deplină
Cu pensionari, copii în cărucioare
Și mame cu o față plină
De cea mai mare desfătare.*

*E toamnă iar în București
Vitrinele sunt colorate
Și când te uiți încă găsești
Reduceri mult visate.*

*Orașul e-n lumină lină
De toamnă arămie, blândă,
Pe-o floare doarme o albină
Iar vrăbiile stau la pândă.*

*Trec oamenii cu fețe încordate
Către servicii în autobuze
"E toamnă iarăși în cetate!"
Oftează babele ursuze.*

*În inimile încă pline
De-o căldură nefirească
Apare iarna care vine
Cu fulgi pe strada Armenească.*

*E toamnă iar în București
Bat clopotele în surdină,
Se frâng din razele cerești
Roșiatice- unde de lumină.*

Foto: Dinu Marina

Mircea Vulcănescu - dincolo de nume

"A existat în generația noastră un om care ne domina pe toți: prin lecturile lui, prin fantezie, prin grația intelectului, prin conștiința morală. Se numea Mircea Vulcănescu"

Constantin Noica

S-a născut pe 3 martie 1904, la București, în familia unui inspector financiar. Clasele primare le-a absolvit în capitală, gimnaziul la Iași și Tecuci, iar liceul l-a urmat la Galați și București. De foarte tânăr și-a descoperit dexterități de activist social: la 12 ani a devenit cercetaș, iar la 16 s-a înscris în Societatea culturală "Înfrățirea românească". Din adolescență a scris poezii și eseuri.

În 1921 s-a înscris la Facultatea de Filosofie și Litere și la Facultatea de Drept din București. A fost un membru remarcabil al Asociației Studenților Creștini din România (ASCR). În anul universitar 1923 - 1924 și-a satisfăcut stagiul militar, ca voluntar, la Școala militară de geniu din București, unde a obținut gradul de sublocotenent.

În timpul studenției a scris mai multe lucrări filosofice: Cercetări asupra cunoștinței, Introducere în fenomenologia teoriei cunoștinței, Misticismul și teoria cunoștinței. A proiectat Sistemul meu filosofic: existențialismul. A publicat mai mult articole în Buletinul ASCR. și a crescut sub influența profesorilor săi Dimitrie Gusti și Nae Ionescu. În 1925, și-a luat licențele în Filosofie și în Drept.

În iarna lui 1927, a început colaborarea la Gândirea. A continuat să aibă o vie activitate în cercurile cultural-religioase la Paris, unde a conferențiat în repetate rânduri. În octombrie 1928, a început să colaboreze la Cuvântul, unde va scrie până la suspendarea ziarului în 1933. În anul universitar 1929 - 1930 a fost asistent onorific la catedra profesorului Dimitrie Gusti. Apoi, a fost profesor de economie politică și științe juridice la Școala de Asistență Socială, până în 1935. Din acest an și până în 1946 va deține o serie de funcții în cadrul Ministerului de Finanțe, fiind și asistent onorific la catedra de Sociologie a profesorului Dimitrie Gusti. Regele Carol al II-lea și ulterior regele Mihai I i-au conferit distincții și mari ordine naționale, în semn de recunoaștere pentru serviciile aduse statului român, recunoscându-i-se astfel contribuția semnificativă la spiritualitatea poporului prin opere precum *Teoria și sociologia vieții economice. Prolegomene la studiul morfologiei economice a unui sat* (1932), *În ceasul al 11-lea* (1932), *Cele două Românii* (1932), *Gospodăria țărănească și cooperația* (1933), *Războiul pentru întregirea neamului* (1938), *Înfățișarea socială a două județe* (1938), *Dimensiunea românească a existenței* (1943).

Orator de mare forță, a conferențiat cu pasiune și persuasiune pe subiecte diferite, de la satul românesc la dimensiunea românească a existenței. Pe 30 august 1946 a fost arestat în lotul al doilea al foștilor membri ai guvernului Antonescu, calificați drept "criminali de război", fiind condamnat, la octombrie în același an, la opt ani de temniță grea. Judecarea recursului s-a prelungit până în ianuarie 1948, când instanța a menținut pedeapsa din '46.

Închis la Aiud, alături de majoritatea elitei românești, Mircea Vulcănescu a ținut o serie de conferințe pe teme culturale, considerate subversive de torționari, pentru că le menținea oamenilor moralul. Era, de altfel, considerat de conducerea penitenciarului drept unul din stâlpii rezistenței din închisoare, ceea ce a dus torturi repetate și dese izolări la Zarca. Aceasta era o celulă de exterminare, de 1/4 m, din beton, fără niciun mobilier, deținuții fiind nevoiți să doarmă direct pe beton.

Deținuții din celulă au fost dezbrăcați în pielea goală și lăsați într-un frig cumplit, neavând paturi sau scaune pe care să șadă. Epuizat, unul dintre deținuți a căzut din picioare după câteva ore. Vulcănescu s-a așezat pe ciment ca o saltea pentru cel doborât, salvându-i viața. În *Jurnalul de la Păltiniș*, Gabriel Liiceanu va cita cuvintele lui Constantin Noica, descriind evenimentele: " ... nu era permis să vorbești în celulă. în fapt însă, cei închiși împreună instituiau mici universități culturale: învățau limbi, făceau istorie, filosofie, își povesteau romane ... într-o zi, gardianul îi aude vorbind ... însă Vulcănescu, văzând

că nimeni nu zice nimic, a preluat el totul și s-a autodenunțat singur. ... A fost scos dezbrăcat și dus la izolator. Înăuntru mai erau patru-cinci deținuți. ... La un moment dat, un tânăr ... a leșinat. Vulcănescu avea 50 de ani și s-a gândit că e mai important să trăiască tânărul. S-a întins atunci, cu coatele sub burtă, și le-a cerut celorlalți să-l pună pe tânăr peste el. ... Tânărul a scăpat, Vulcănescu a făcut pneumonie și a murit."

Pe 28 octombrie 1952, bolnav de plămâni, ca urmare a tratamentului inuman la care a fost supus, filosoful se stinge din viață. Avea 48 de ani și a lăsat un îndemn: "Să nu ne răzbunați!".

Surse :

http://ro.wikipedia.org/wiki/Mircea_Vulcănescu

<http://capa.8k.ro/vulcanescu.html>

<http://www.hotnews.ro/stiri-arhiva-1045085-serial-sfintii-inchisorilor-mircea-vulcanescu-nu-razbunati.htm>

Au consemnat Petrican Andrei și Oancea Alexandru, clasa a X-a G

Mari economiști români

Mihail Manoilescu

Profesor Matei Mirela

Mihail Manoilescu (n. 9 decembrie 1891, Tecuci; d. 30 decembrie 1950, închisoarea Sighet) a fost un publicist, economist, ministru de externe și politician român.

Printre alte funcții publice pe care le-a deținut, Mihail Manoilescu a fost ministru al afacerilor străine al României în vara anului 1940, în cadrul regimului Ion Antonescu. Ideile sale despre economie au fost intens popularizate și aplicate în America de Sud.

După primul război mondial, Manoilescu a fost funcționar cu rang secundar în guverne liberale și averesciene. În anul 1926, aflat într-o misiune economică în Italia, îl cunoaște pe dictatorul fascist Benito Mussolini, al cărui admirator devine. Partizan al revenirii regelui Carol al II-lea pe tronul României, Manoilescu este întemnițat în toamna anului 1927, dar este achitat la procesul ținut în 1928.

În 1929, publică la Paris, la editura Giard, în colecția "Bibliothèque Économique Internationale" prima versiune a operei sale fundamentale "Teoria protecționismului și schimburile internaționale".

După revenirea pe tron a regelui Carol al II-lea, Manoilescu a fost foarte influent în cadrul camarilei regale, fiind ministru pe resort economic în diverse guverne țărăniste. În paralel, a desfășurat o mare activitate teoretică în domeniul economic, în țară, Italia și Portugalia. Ideile sale corporatiste și protecționiste încep să fie aplicate în Brazilia ca bază de dezvoltare industrială a acestei țări. În 1937, Manoilescu a început să finanțeze publicația "Buna Vestire", un organ al organizației *Garda de Fier*.

În iulie 1940, Manoilescu a fost desemnat ministru de externe în guvernul pro-fascist condus de Ion Gigurtu. Sub presiunea forțelor revizioniste, susținute și de fasciștii italieni, România a fost obligată să facă concesii teritoriale importante statelor vecine. Întreg capitalul de simpatie, real sau pretins, de care ar fi beneficiat Manoilescu pe lângă oficialitățile italiene, nu a servit la nimic. Aflat într-un post pentru care nu era pregătit, tentativele sale naive au eșuat lamentabil. Cu toate că Germania nu a solicitat acest lucru, Manoilescu a acceptat cererile teritoriale ale Bulgariei asupra Cadrilaterului. În calitate sa oficială, la 30 august 1940, Manoilescu a semnat Dictatul de la Viena, prin care Germania nazistă a acordat Ungariei prin arbitraj o importantă parte a Transilvaniei.

Pe data de 12 octombrie 1944, la puțin timp după începutul ocupației sovietice, Manoilescu a fost întemnițat fără proces, timp de 14 luni. În perioada decembrie 1945 - decembrie 1948 Manoilescu și-a oferit expertiza economică noilor autorități comuniste. A fost arestat din nou de autoritățile comuniste în decembrie 1948; a fost deținut în pușcăriile de la Jilava, Ocnele Mari și Sighet, unde a decedat la sfârșitul anului 1950. A fost înhumat la groapa comună. Comuniștii l-au judecat în absență pentru publicarea unor articole pro-fasciste, fiind condamnat pe data de 12 aprilie 1952 la 15 ani de închisoare precum și la confiscarea proprietății particulare. Familia a fost anunțată de moartea sa în 1958.

REBUS ECONOMIC

Profesor Florica Nicolae

Dezlegați următorul rebus, completând căsuțele de mai jos cu răspunsurile corecte de la întrebările de mai jos:

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								

Orizontal

- 1). Bunurile economice ale patrimoniului - Luca Paciollo
- 2). Dat de bunăvoie
- 3). Monedă națională -Roșu la frig
- 4). Legal
- 5). Stradă-Unitate de măsură.
- 6). Produs avicol- Luat fără știrea cuiva.
- 7). A străluci.
- 8). Dumitru Tudor Emil - Bluză rustica.

Vertical

- 1). Situația finală a contului.
- 2). Banul plătit.
- 3). Udrea Ion Radu - Întrebare.
- 4). Pană de despicat- Notă muzicală.
- 5). Sume încasate.
- 6). Sumă împrumutată.
- 7). Fricos - Nae Ionescu.
- 8). Petre Tudor - Drepturile și obligațiile agentului economic

Foto: Dinu Marina

Cu ochii-n patru

Violența la TV

Profesor Florența Ștefan

Studiile au demonstrat că alături de mesajul erotic, violența ocupă unul dintre primele locuri, ca pondere, pe canalele TV din lume, ea având numeroase efecte negative: determină agresivitatea și comportamentul antisocial, dezvoltă insensibilitate la violență, crește impresia telespectatorilor că trăiesc într-o lume periculoasă. Unii specialiști au demonstrat că între 5 % și 15% din violența reală este cauzată de efectele pe termen scurt ale violenței de pe micul ecran.

Având ca suport un studiu experimental inițiat în urmă cu aproape 40 de ani, în care unui copil i-a fost prezentat un film în care o persoană lovea și pedepsea o păpușă gonflabilă, s-a ajuns la concluzia că acel copil a devenit mult mai agresiv la locul de joacă. Oamenii sunt zi de zi bombardați cu filme și emisiuni care cultivă violența, care prin vizionare, devine parte componentă a experienței cotidiene a omului. Violența devine mijloc și necesitate, o cale de rezolvare a problemelor sau de impunere a intereselor personale.

O părere extrem de interesantă o are cercetătorul brazilian Setzer, care demonstrează faptul că „violența este ceea ce televiziunea transmite cel mai bine”. Aceasta se

întâmplă deoarece creierul uman percepe mult mai bine tot ceea ce îl antrenează, tot ceea ce îl provoacă, adică o imagine activă, fapt care determină mintea să fie stimulată permanent.

O altă cauză a apariției violenței este puterea distrugătoare a unei culturi bazată pe distrugere, pe lupta împotriva rânduiei tradiționale, în ultimă instanță, pe procesul disoluției. Televiziunile vor exista atâta timp cât vor promova violența, deoarece astfel își cresc audiențele și captează atenția. De asemenea, violența este și un instrument politic, deoarece violența mediatizată prin intermediul televiziunii, este instrumentul terorii, iar prin teroare, este controlată mulțimea. Oamenii ajung la TV în momente de pericol, înțelegând prin acest lucru că sunt reprezentați mai bine de o autoritate, iată, deci, pe de o parte, persuasiunea violenței și, pe

de altă parte, presiunea terorii. Cel mai cunoscut cercetător al efectelor violenței asupra minții umane, Eron, spunea: „Nu mai poate exista nicio îndoială că expunerea îndelungată la violența televizată e una dintre cauzele comportamentului agresiv, ale infracțiunilor și ale violenței din societate. Dovezile vin atât din studiile de laborator, cât și din cele din viața de zi cu zi. Violența TV îi afectează pe tinerii de toate vârstele și de ambele sexe, aflați la oricare dintre nivelurile socio-economice și de inteligență. Efectul nu se limitează la copiii care sunt deja dispuși să fie agresivi, și nu se restrânge la o singură țară. Nu poate fi ignorat faptul că obținem aceleași concluzii ale relației dintre violența televizată și agresiunea copiilor în mai multe studii. Efectul causal al violenței televizate asupra agresiunii nu poate fi negat sau înlăturat. (...) Am ajuns să credem că există un cerc vicios în care violența televizată îi face pe copii mai agresivi, iar acești copii agresivi ajung să vizioneze mai multă violență pentru a-și justifica comportamentul.”

Bibliografie

Gheorghe, Virgiliu, *Efectele televiziunii asupra minții umane*, Ed Prodomos, 2008

Coșmarul

Sună telefonul. Emma mă invită la o petrecere între amici. Bănuiesc că părinții mei se vor opune. Am însă un plan: le spun că prietena mea este la spital și are nevoie de mine.

La petrecere, distracție mare! Emma și ceilalți fumau, și mi-au oferit și mie din *joint*, dar am refuzat. Ideea drogurilor mă înspăimânta, auzisem atâtea... Ceilalți m-au privit curios și m-au tratat de ciudată.

Dana e prietena mea din copilarie. A doua zi, i-am povestit episodul și m-a felicitat că am rezistat.

- Emma nu e o prietenă adevărată, să știi, îmi spune. Tu știi ce pericol implică consumul de droguri. Nu mai ai demnitate umană, te degradezi moralmente și fizic, familia e sacrificată... Ca să nu mai zic că până la urmă te poate omorî.

Eram total de acord cu ea. Mă înfioară când văd emisiuni sau citesc ceva despre consumatorii de droguri. Confesiunile lor sunt tulburătoare, dramatice. Sufăr pentru ei și disperarea lor îmi provoacă milă.

E din nou petrecere cu gașca Emmei. De data asta, sunt foarte insistenti. Nu știu de ce, poate din teribilism, din inconștiență, din dorința de a fi acceptată în grup, am acceptat. Oricum, era gratis! În plus, eu sunt puternică, voi putea renunța oricând. Drogul nu va pune stăpânire pe mine.

A doua zi la facultate, Emma mi-a propus să tragem un fum. Mă simțeam bine, am fumat împreună, dar de data asta m-a pus să plătesc partea mea. După cursuri, am plecat cu gașca, și am evitat-o pe Dana... o pisăloagă. Mă plictisește cu sfaturile ei moraliste.

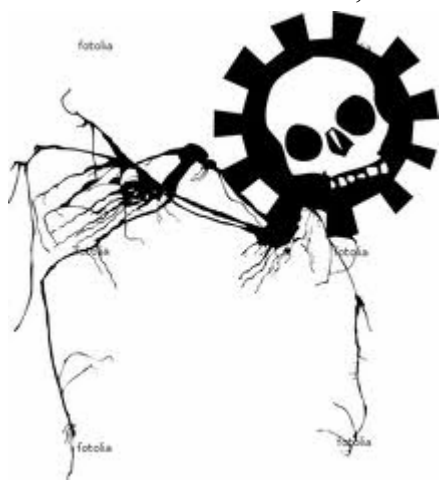
Țigările nu mai sunt de ajuns. Am luat ceva mai tare astăzi. Dar după ce am consumat, simțeam că îmi exploda capul de durere. Poate că e de la droguri. Voi renunța... dar de maine !

Azi la cursul de engleză am leșinat. Am cerut din priviri ajutorul Emmei, dar s-a făcut că nu mă mai vede. Dana a fost cea care a venit, mi-a întins mâna și m-a privit cu milă.

- Faci o greșală monumentală, să știi. Indiferent de drog, nu ai scăpare: heroina provoacă dependență încă de la primele doze, ecstasy și cocaina dau tulburări cerebrale, iar cannabisul îți afectează memoria.

I-am promis că mă las...nu pot renunța însă! Nu mai pot! Cred că pentru mine a început calvarul.

Mama își dă seama că mi se întâmplă ceva grav. Și-a pierdut răbdarea și a început să îmi reproșeze că m-am schimbat, că am devenit egoistă...că nu îmi pasă de nimeni și de nimic. Mi-a spus că,

dintr-un om de calitate, dintr-un om cu demnitate am devenit o fiară. Că nu mai am valori morale, că îmi înșel prietenii:

- Vei rămâne singură!, imi prezice ea.

Era momentul să îi spun adevărul, însă nu am avut curaj. Scandalurile mă înnebunesc, noroc că mă întâlnesc azi cu Emma, dar de unde fac rost de bani? I-am cerut Danei, dar m-a refuzat spunându-mi că în acest fel nu mă ajută, ci dimpotrivă. Halal prietenă!

În geanta mamei am gasit bani. Erau destui. Și doar nu luam pentru prima dată! Și ce dacă erau pentru rata la banca, fac ei rost de alții. Trebuie să văd ce aş mai putea vinde! Nu prea mai am ce.

Azi chiulim de la cursuri, mergem să ne distrăm!

Mă doare capul, pieptul, am grețuri, tremur toată, nu mai văd bine, mă sufoc!

Lângă mine este doar Dana, care îmi spune că este de la droguri. Ce știe ea... Sunt doar obosită! Mă ajută să merg acasă. Când pleacă acasă, citesc în ochii ei disperare, deznădejde, neputință...

Azi am aflat că am picat la examene. La toate! Le voi lua în sesiunea următoare, acum am însă nevoie de o doza puternică. Dar de unde bani? Mulți bani...

Nu mai am ce să vând. Ai mei au pierdut și mașina, că nu au putut achita ratele. În anturajul nostru toți ne întorc spatele... De ce??? Pe hol la facultate, unii mă privesc urat, se retrag din calea mea, ca apele din calea lui Moise, dar nu îmi pasă! Eu am prietenii mei. Dar, curios, și aceștia mă evită.

Îmi este cumplit de rău. Nu mai am prieteni, rudele mă resping. Singura care stă lângă mine este Dana. Mă ridică de jos, unde m-am prăvălit ca un bolovan.

A sunat-o pe mama și m-au dus la spital. Nu le-a fost ușor să mă convingă, m-au dus aproape împotriva voinței mele, dar vreau să scap, vreau să pun capăt suferinței, vreau să redevin OM!

Mă uit la ele și sper...Mă agăț de ele cu disperare! Ele reprezintă pentru mine colacul de salvare. Doar ele mă pot ajuta să trec de acest impas, sunt convinsă!

Sunt în spital, sub tratament și îmi este cumplit de greu, simt mai mult ca oricând nevoia de droguri. Dana este însă ca un vultur, mă păzește, ba chiar a dat-o afară din salon pe Emma, care a îndrăznit să vină să vadă dacă nu cumva am zis ceva de ea.

Azi am ieșit din spital și sunt increzătoare. Parcă au trecut secole de când nu am mai văzut soarele pe cer. Mulțumesc celor două ființe care m-au salvat și care sunt și azi cu mine : mama și Dana. Sunt convinsă că voi renunța!

Dana mă vizitează în fiecare zi.

- Eu zic să nu ieși acum la început afară, pe stradă tentația este foarte mare.

Într-o zi, când nici Dana și nici mama nu erau cu mine, niște vechi amici au sunat la ușa. Aveau și o doză cu ei. Nu știu cum și de ce, am acceptat. Calvarul a reînceput, tot ce sperasem că se va termina.

În perioada asta prețurile au crescut îngrozitor, nu mai știu ce să facem pentru bani. Cineva a venit cu ideea că putem sparge case într-un cartier de bogati. Ne-am pus de pază să vedem când pleacă proprietarii, și am dat lovitura, o superbă casă în care sigur erau o grămadă de lucruri valoroase. Dar euforia nu a durat mult. O dată înăuntru, o alarmă a început să sune. Îmi spărgea timpanele, nu știam pe unde să ies, ceilalți o luaseră la fugă dar pe mine m-a prins poliția. Alarmerile nu se mai opreau, aceleași, altele...

- Acesta este sfârșitul, mi-am zis, iadul pe pământ.

- Trezește-te, draga mamei, că întârzi, azi ai curs la nouă!

Era mama, ca în fiecare dimineață. Nu-mi venea să cred că totul fusese un cumplit coșmar !!!

Haideți să deschidem bine ochii către o viață mai bună și să înțelegem că *drogul aduce moartea!!!*

DESCHIDEȚI OCHII ! ALEGEȚI VIAȚA! pentru că oricât de grea ar fi, ea merită trăită !

A creat Șușu Carmen-Andrada, clasa a XII-a E

Promovarea unui stil de viață sănătos

Profesor Florina Albu

Alimentația este acel act indispensabil la care fiecare dintre noi recurge în fiecare zi.

Dar, alimentația omului modern este tot mai îndepărtată de forma sa naturală. În țările puternic industrializate din Occident, dar și la noi, există o alimentație foarte bogată ca varietate și cantitate, și totuși omul modern se plânge de importante carențe nutriționale, fiind obligat să recurgă la suplimente alimentare de toate felurile.

Alimentele întâlnite în ziua de astăzi pe toate mesele sunt cele rafinate: făina albă, pâinea albă, orezul alb, zahărul alb, diverse tipuri de uleiuri etc. Dacă la toate aceste se adaugă metodele de conservare, producție, prelucrare și aromatizare folosite în industria agro-alimentară, rezultatul este îngrijorător, având în vedere masiva utilizare a componentelor chimici precum nitrații, pesticidele, îngrășămintele, coloranții, aromele artificiale, antioxidanții, hormonii, vitaminele de sinteză.

Alergologul american doctor Feingold a declarat că anumiți coloranți artificiali, introduși în alimente, provoacă la copii tulburări de comportament care pot merge de la o simplă agitație la o lipsă totală de control sau la dificultatea de a învăța la școală. Alimentația se află, fără îndoială, printre cauzele apariției tulburărilor nervoase la tineret.

Publicitatea, componentă a marketingului, este cea care intră cu agresivitate în viețile noastre și dă naștere tentației. Firme mari exploatează comportamentul, curiozitatea, dorințele ființei umane. Cel mai expus segment este reprezentat de copii și tineri, care sunt de nestăvilit atunci când este vorba de băuturi răcoritoare sau energizante, de produse fast-food, dulciuri.

Publicitatea îi influențează nu numai pe copii ci și pe părinți, mai precis îi "ajută" să-și uite responsabilitățile, prin faptul că fiind într-o continuă agitație și plecând la servicii chiar înainte ca propriii lor copii să plece la școală, îi încurajează dându-le bani de buzunar, în conformitate cu statutul lor social. Această sumă de bani înlocuiește "pachetul", luând de pe umerii părinților grija că al lor copil ar sta nemâncat.

Pornind de la aceste lucruri, în cadrul liceului nostru am realizat o cercetare selectivă de marketing, în anul școlar 2008-2009.

Aceasta a avut ca scop identificarea comportamentului de cumpărare și consum pentru produsele alimentare, în rândul elevilor Liceului Economic „Mircea Vulcănescu”, și a modului cum publicitatea influențează acest comportament.

Dimensiunea eșantionului a fost de 400 persoane (eșantion alcătuit din 226 de fete și 134 băieți, elevi proveniți atât din mediul urban – 291, cât și rural – 109), eroarea limită acceptată fiind de $\pm 5\%$.

Rezultatele obținute au fost următoarele:

- Majoritatea elevilor sunt preocupați de modul în care se alimentează, totuși există unele deosebiri între fete și băieți în ceea ce privește această preocupare.
- Preocuparea privind modul de alimentație are la bază starea generală de sănătate și autocontrolul într-o măsură mai mare decât înfățișarea și silueta așa cum am fi fost tentați să credem.
- Mai mult de jumătate dintre respondenți consideră că au o alimentație sănătoasă și foarte mulți identifică ca principale grupe de alimente ce trebuie să facă parte din alimentație: fructele, legumele și lactatele.
- Totuși mulți dintre ei consumă aproape zilnic dulciuri, sucuri, băuturi răcoritoare și snacks-uri.
- Dacă din datele prezentate am considerat că există unele deosebiri între elevii din mediul urban și cei din mediul rural în ceea ce privește alimentația sănătoasă, presupunând că aceștia din urmă sunt mai aproape de produsele naturale, din cercetare rezulta că nu există deosebiri.
- Majoritatea elevilor au 2-3 mese principale pe zi și consideră că micul-dejun este principala masă a zilei.
- Există și mulți tineri care nu mănâncă dimineața.

- Produsele fast-food sunt consumate de un numar foarte mare de elevi, cele mai preferate fiind cele de la Mc Donald's.
- In ceea ce priveste modul de informare, elevii tin cont de parerea familiei, de reclame si de parerea prietenilor. Elevii apreciaza ca discutiile despre alimentatie desfasurate la scoala sunt prea putine.
- Majoritate elevilor citesc informatiile de pe eticheta produselor , cu toate acestea aleg produsul mai mult in functie de pret si mai putin in functie de calitate
- Aproape 80% din cei chestionati vizioneaza reclamele, multi considera ca nu-i influenteaza dar le atrag atentia asupra anumitor produse
- Totusi foarte multi au cumparat dulciuri si bauturi racoritoare dupa vizionarea reclamelor la aceste produse
- Efectul publicitatii asupra deciziei de cumparare este recunoscut

Schimbarea comportamentului de consum în cazul copilului devine complicată, atunci când acestuia i se spune un lucru la școală, iar acasa vede cu totul altceva. Cel mai important rol este deținut, totuși, de familie. Cu toate acestea medicii, profesorii si mass-media trebuie să se implice mai activ în informarea tinerilor, în atenționarea lor în legătură cu consumul alimentelor nerecomandate, alimente ce au un aport suplimentar de grăsimi, zahăr, sare, îndulcitori, aditivi alimentari și au un efect dăunător asupra sănătății.

Cu ochii-n patru

Problemele adolescenței

Omul se naște, trăiește și moare. Momentele cele mai importante sunt etapele de început prin care aceștia trec. Mai exact momentul în care un copil devine adult. O dată cu adolescența încep și problemele: chiulul, drogurile, fumatul, băutura, dorința de libertate, certurile cu părinții.

Fiecare adolescent dorește să aibă parte de libertate, să experimenteze lucruri noi, să fie în centrul atenției, să i se dea atenție. Din cauza acestor dorințe, uneori se ajunge la teribilism. Ajunși la această etapă suntem înțeleși greșit sau nu ni se dă atenția cuvenită fiind considerați niște nebuni!

La contactul cu altă lume, cu alte concepții, cu alte aspirații, suntem influențați de tot felul de idei. Începem să ne privim cu atenție pe noi înșine și să ne comparăm cu cei din jur. Mulți își doresc să fie ca cei din anturaj, astfel îi privează de a mai fi ei înșiși, de a mai avea originalitate, de a mai fi unici în felul lor . Jumătate din adolescenți sunt influențați de anturaj și astfel ajung să fumeze, să bea sau să se drogheze doar pentru că este „cool“. Din cauza acestor prostii mulți ajung în instituții de dezintoxicare sau sfârșesc tragic.

La această vârstă îți câștigi și prieteni adevărați dar și mulți dușmani....toți ne dorim să avem cât mai mulți prieteni sau amici chiar dacă nu îi cunoaștem cu adevărat. În liceu se formează prietenii adevărate.... chiar prietenii pe viață.

Majoritatea adulților nu stau sau nu știu să asculte un adolescent, să discute pe diverse teme, să-i dea sfaturi....ci îl trimit “să plimbe ursu” considerând că aberează. Fiecare etapă din viața fiecărui om trebuie trăită frumos, civilizat....fără a fi condamnați pentru fiecare gest făcut, fără a fi trimiși la plimbare. În adolescență ne formăm personalitatea, devenim oameni în toată firea.

Trăiește-ți viața așa cum este, dar mai ales fă-o **bine**, pentru că de o a doua viață nu se știe dacă o să mai ai parte.

A destăinuit Ivan Ana Maria, clasa a IX-a

Măsuri în domeniul educației pentru romi

Profesor Bălțoi Antonica

În ceea ce privește educația, între romi și populația majoritară continuă să se manifeste un decalaj semnificativ. Deși în ultimii 10-15 ani educația a fost constant o prioritate a autorităților române, iar numărul programelor derulate, al politicilor și strategiilor adoptate a fost semnificativ, continuă să existe mai multe obstacole în ceea ce privește accesul la educație de calitate pentru copiii și tinerii romi.

Este vorba întâi de toate de un deficit de educație, manifestat la nivel funcțional prin grad ridicat de analfabetism. Pe de altă parte, foarte puțini copii romi de vârstă corespunzătoare sunt înscriși la grădiniță. Situația frecvenței ciclurilor de învățământ superior este și mai gravă: dacă un sfert dintre romi nu au făcut nici o clasă și aproape jumătate dintre ei au făcut maxim patru clase, doar 5% dintre ei au terminat liceul și doar 0,2% au făcut o facultate.

Costul participării școlare este, pentru o largă parte a populației de romi, excesiv de mare în raportul cu șansele reale de a finaliza, chiar la nivel primar, studiile și de a obține, prin aceasta, acces pe piața muncii.

Pe de altă parte, în cadrul populației de romi, datorită unor modele tradiționale care susțin căsătoria la o vârstă fragedă, există o presiune a comunității, exercitată în special la fete, pentru a abandona școala înainte de finalizarea ciclului școlar obligatoriu.

În acest scop, politicile publice sunt centrate pe ideea că integrarea socială a romilor să se facă prin încurajarea păstrării limbii și a tradițiilor proprii, iar școala să fie o modalitate de deschidere a comunității roma spre o societatea modernă.

Actorii principali care s-au implicat în programele educaționale sunt Ministerul Educației (sub diferitele sale denumiri) care a derulat proiecte Phare, cele din cadrul strategiei guvernamentale pentru îmbunătățirea situației romilor și, mai nou, cele din cadrul Deceniului de incluziune dar și organizațiile non-guvernamentale (cele mai adesea în parteneriat cu ministerul).

Programele derulate de Ministerul Educației încep în 1990 prin formarea de resurse umane din cadrul comunității roma, mai exact prin alocare de locuri speciale la trei licee pedagogice pentru formarea primilor învățători romi.

Ulterior, din anul școlar 1992-1993, la nivelul claselor I- IV sunt introduse săptămânal 3-4 ore de limba și literatura maternă, respectiv clasele VI- VII, două ore de istoria și tradițiile romilor. Tot din acel an, la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine la Universitatea București, s-a introdus un nou curs de limba romani. În anul universitar 1997-1998 se înființează o secție de limba romani în cadrul catedrei de indianistică ce devine un an mai târziu o secție distinctă. Din anul 2005-2006 limba romani are chiar statutul de limbă A.

În prezent sunt aproape 500 de profesori care predau limba și istoria romilor, adică în jur de 10% din populația școlară romă care frecventează școala și care își asumă identitatea romă.

O altă direcție susținută de Minister a fost cea a acordării de locuri speciale pentru tinerii romi, la licee și facultăți. S-a început cu 10 locuri alocate la Facultatea de Asistență Socială, pentru a ajunge astăzi la circa 400 de locuri pentru romii ce urmează o facultate.

Totodată s-a reușit desemnarea câte unei persoane la inspectoratele școlare care să gestioneze problematica romă.

O altă măsură în domeniul educației pentru romi o constituie instituția mediatorului școlar, o persoană de etnie romă care face legătura între școală și elevii de etnie romă, contribuind la prevenirea abandonului școlar. Problema este că numărul mediatorilor școlari este redus în comparație cu nevoile existente, deseori o persoană trebuie să se ocupe de mai multe școli.

O altă componentă a programelor educaționale o constituie programul educațional PHARE privind

îmbunătățirea „Accesului la educație pentru grupele dezavantajate, cu focalizare pe romi”, care s-a dezvoltat și implementat începând cu 2003. În cadrul acestui program s-a reușit elaborarea unor materiale educaționale, formarea resursei umane nerome, dezvoltarea proiectelor unor grădinițe estivale ca și o componentă de recuperare școlară.

Problemele majore ridicate de Guvern în ceea ce privește educația sunt:

- Participarea școlară redusă în sistemul de învățământ, precum și abandonul școlar;
- Tendință de segregare a copiilor romi;
- Neimplicarea membrilor comunităților rome în programe de recuperare școlară
- Lipsa condițiilor de locuire și a infrastructurii adecvate.

Tot la această secțiune ar merita menționate și programele preconizate în cadrul Deceniului de Incluziune a Romilor (program regional demarat în anul 2005 și care va dura până în anul 2015), unde există un plan de acțiune, s-au identificat nevoile bugetare dar încă nu s-a făcut nimic din cauza lipsei banilor.

Cu ochii-n patru

Poluarea mediului înconjurător

Cele mai des întâlnite forme de poluare sunt: ***poluarea apei, poluarea solului, poluarea aerului (atmosferică)***. Aceste elemente de bază a vieții omenеști se pare că sunt și cele mai afectate de acțiunile iresponsabile ale ființei omenеști.

Solul, ca și **aerul** și **apa**, este un factor de mediu cu influență deosebită asupra sănătății. De calitatea solului depinde formarea și protecția surselor de apă, atât a celei de suprafață cât mai ales a celei subterane.

Apa este un factor de mediu indispensabil vieții. Ea îndeplinește în organism multiple funcții, fără apă toate reacțiile biologice devenind imposibile. Lipsa de apă sau consumul de apă poluată are multiple consecințe negative asupra omului și sănătății sale.

Poluarea reprezintă modificarea componentelor naturale prin prezența unor componente străine, numite poluanți, ca urmare a activității omului, și care provoacă prin natura lor, prin concentrația în care se găsesc și prin timpul cât acționează, efecte nocive asupra sănătății, creează disconfort sau împiedică folosirea unor componente ale mediului esențiale vieții. (*Conferința Mondială a O.N.U., Stockholm, 1972*)

Poluarea, printre alte clasificări, este clasificată în poluare naturală și poluare artificială.

Sursele naturale principale ale poluării sunt erupțiile vulcanice, furtunile de praf, incendiile naturale ale pădurilor și altele cum ar fi gheizerele sau descompunerea unor substanțe organice.

Erupțiile vulcanice care generează produși gazoși, lichizi și solizi exercitând influențe negative asupra purității atmosferice. Cenușile vulcanice, împreună cu vaporii de apă, praful vulcanic și alte numeroase gaze, sunt suflate în atmosferă, unde formează nori groși, care pot pluti până la mari distanțe de locul de emiterе. Timpul de rămânere în atmosferă a acestor suspensii poate ajunge chiar la 1-2 ani.

Furtunile de praf sunt și ele un important factor în poluarea aerului. Terenurile afânate din regiunile de stepă, în perioadele lipsite de precipitații, pierd partea aeriană a vegetației și rămân expuse acțiunii de eroziune a vântului. Vânturile continue, de durată, ridică de pe sol o parte din particulele, care sunt reținute în atmosferă perioade lungi de timp. Depunerea acestor particule ca urmare a procesului de sedimentare sau a efectului de spălare exercitat de ploii, se poate produce la mari distanțe față de locul de unde au fost ridicate.

Praful, cenușa și fumul au o proporție destul de mare în totalitatea poluanților care există în atmosferă. Sursele artificiale generatoare de praf, cenușă și fum cuprind, în general, toate activitățile omenеști bazate pe arderea combustibililor lichizi, solizi sau gazoși. O importanță sursă industrială, în special de praf, o reprezintă industria materialelor de construcție, care are la bază prelucrarea unor roci

.....
naturale (silicați, argile, calcar, magnezit, ghips etc.)

Monoxidul de carbon (CO) este un gaz foarte periculos, ce are o pondere din ce în ce mai mare printre poluanții devastatori. Aerul pe care îl inspirăm este parte din atmosfera, amestecul de gaze ce acoperă globul pământesc. Acest amestec de gaze asigură viața pe pământ și ne protejează de razele dăunătoare ale Soarelui. Echilibrul natural al gazelor atmosferice, este amenințat acum de activitatea omului. Aceste pericole ar fi efectul de seră, încălzirea globală, poluarea aerului, subțierea stratului de ozon și ploile acide.

Stratul de ozon din stratosferă ne protejează reținând razele ultraviolete ale soarelui. Deoarece în zilele noastre a crescut foarte mult folosirea, frigiderelor, detergenților etc., aceste gaze au ajuns în aer în cantități mai mari decât cele care ar putea fi suportate de atmosferă. Pe măsură ce se ridică, se descompun și distrug stratul de ozon.

Gazele de sera, rezultate din procesele industriale și din agricultura dereglează echilibrul atmosferic, rețin gazele infraroșii și le reflectă pe suprafața Pământului. În consecință crește temperatura medie globală.

Ploile acide distrug culturile omoară pestii prin otrăvirea locurilor și fărâmițează pietrele. Copacii își pierd frunzele și, în final mor. Aceste păduri situate pe granițele ceho-poloneze arată parcă ar fi fost lovite de bomba atomică. Ele au fost distruse de ploile acide datorate poluării industriale din fostele țări comuniste.

Transporturile sunt, după cum bine știți, o altă importantă sursă de poluare. Autovehiculele care funcționează cu motor cu combustie, sunt un factor poluant care este luat din ce în ce mai mult în seamă. Orașele mari sau aglomerațiile urbane dense sunt afectate în mare măsură de transporturile cu eliberare de noxe.

Gazul carbonic (CO₂), numit științific *dioxid de carbon*, este cel mai important din ciclul carbonului este inofensiv și aduce clorul pentru fotosinteză. CO₂, sub formă de vapori de apă, lasă să treacă undele scurte ale radiației solare în atmosferă și absoarbe undele lungi ale radiațiilor Pământului, ceea ce provoacă o reîncălzire a aerului, efectul de seră.

Activitățile „casnice” sunt, fie că vrem, fie că nu, o sursă de poluare. Astăzi, în multe țări în curs de dezvoltare, așa cum este și țara noastră, lemnul de foc este la fel de vital ca și elementele, iar ca preț, în unele locuri, are un ritm de creștere mai mare decât alimentele.

Pentru ca Pământul să rămână o planetă vie, interesele oamenilor trebuie corelate cu legile naturii!

Sursa: http://referat.clopotel.ro/Referat_despre_poluare-9360.html

A consemnat Andrioaiei Roxana, clasa a X-a G

Cu ochii-n patru

Postmodernism și cultura divertismentului

Profesor Mihaela Miron

Postmodernitatea instituie un nou produs: divertismentul. Aceasta este noua paradigmă culturală a lumii contemporane. Divertismentul este noua „religie” a secolului. Ultimul deceniu al secolului XX a stat sub semnul proliferării tehnologiei de informare, capacitatea extraordinară de stocare și de transmitere a datelor îndreptățind această afirmație. Odată cu această dezvoltare tehnologică extraordinară, posibilitățile de divertisment s-au diversificat extrem de mult. Practic, oferta de divertisment domină mass-media și va continua să o facă pentru că cererea de divertisment este în continuă creștere și, din acest punct de vedere, putem denumi epoca actuală o epocă a divertismentului.

Postmodernismul nu are un punct fix de plecare. Postmodernismul este un amalgam de artefacte culturale, fenomene sociale și discursuri teoretice; prin valorificarea trecutului, prezentul este reconstituit asemeni unui colaj: decupajele sunt lipite haotic pe noua pânză postmodernistă. *Impulsul postmodern este ludic și paradoxal, parodiază și absoarbe anumite forme istorice, transformând spectacolul și*

evenimentul în semnul emblematic al unei epoci, în care publicitatea a devenit o psihologie populară, iar imaginea electronică a rămas singurul semn al realității care mai are relevanță. În acest context al avalanșei de noi produse mass-media destinate divertismentului și de generalizare a culturii mass-media,

cultura elitistă nu mai este diferențiată față de cultura de consum. În epoca postmodernă, cultura elitistă a început să încorporeze elemente ale vieții cotidiene; în prezent, un text al culturii divertismentului trebuie receptat în corelație cu nevoia de plăcere. În acest caz, textul este receptat și înțeles prin asocieri cu evenimente din viața receptorului. Prin urmare, muzica, filmul, literatura evocă asocieri emoționale și se extind, dincolo de operă, la contextul personal. Centrul atenției receptorului nu mai este opera în sine, ci experiența lui subiectivă. Cultura divertismentului este un limbaj universal, care câștigă zilnic credibilitate și datorită

lui suntem puși în situația de a redefini ceea ce înseamna în secolul XXI o persoană cultivată.

O altă trăsătură a culturii de consum este satisfacția și unul din scopurile principale ale acestui tip de cultură este asigurarea obținerii acesteia, indiferent dacă este solicitată sau nu. Mai mult decât atât, obținerea plăcerii nu trebuie să necesite un efort prea mare; acest lucru este posibil datorită faptului că această cultură de consum este disponibilă pretutindeni, devenind un element familiar în decorul de zi cu zi. Să ne gândim numai la hainele pe care le purtăm, la magazinele de unde le-am cumpărat, la restaurantele și barurile frecventate, la programele de televiziune urmărite, practic la toate aspectele vieții de zi cu zi: toate acestea sunt aspecte ale culturii de consum.

O altă noțiune ce se leagă de postmodernitate și de cultura de consum este cea a „supermarketului cultural”. Acesta prezintă o anumită asemănare cu supermarketul real (magazinul din viața cotidiană); așa cum cel din urmă s-a modificat în ultimii ani, schimbând și variind mărfurile pe care le oferă, același lucru s-a întâmplat și cu supermarketul cultural, în mare parte datorită televiziunii și computerelor. Și tot așa cum în supermarketul material spațiul pe rafturi este distribuit inegal – produse precum Coca Cola fiind așezate pe rafturile din mijloc, ușor vizibile, în timp ce alte produse, mai puțin cunoscute și promovate, sunt așezate într-o poziție mai puțin vizibilă – același lucru se întâmplă și în supermarketul cultural. Societățile ale căror bunuri materiale sunt ușor accesibile, exercită, fără îndoială, o influență culturală mai mare în lume. Statele Unite au ajuns să simbolizeze paradisul consumatorului contemporan de pretutindeni și, cu siguranță, supermarketul cultural global posedă o cantitate însemnată de bunuri americane: programe de televiziune, filme, muzică, sport.

După cum am afirmat, divertismentul este noua „religie” modernă, iar calea cea mai simplă de satisfacere a cererii de divertisment este asigurată de mass-media. Industria divertismentului oferă produse din abundență în acest sens: de la soap-opera până la reality-show, iar această varietate de produse a acaparat și mass-media românești.

Bibliografie:

Mihaela Constantinescu – *Post/postmodernismul: Cultura divertismentului*, Ed. Univers enciclopedic, București, 2001

Lectura în act

Cititul, într-o societate în care copiii preferă să se uite la televizor

Profesor Ioana Ștefănescu

Studiile realizate în SUA demonstrează că „majoritatea tinerilor întâmpină mari dificultăți în înțelegerea unui text ce depășește nivelul gimnaziului, în a trage concluzii dincolo de fapte simple, în a urmări punctul de vedere al autorului sau succesiunea unei argumentații, ori în a-și prezenta propriile argumente”. Copiii nu pot înțelege, nu-și pot aminti și aplică tot ceea ce au citit.

La tinerii de colegiu se manifestă un declin atât în abilitatea de a citi, cât și în interesul pentru lectură, în ciuda inițiativelor naționale și locale pentru îmbunătățirea instrucției lor. Cel mai recent raport NAEP a constatat ca doar „5% dintre absolvenții de liceu pot stăpâni într-un mod satisfăcător materialul folosit, de obicei, la nivelul colegiului”.

Americanul mediu petrece circa 3304 ore pe an cu un tip sau altul de media: circa 1578 de ore sunt petrecute în fața televizorului, alte 12 în sălile de cinema, ceea ce ajunge la circa 11 milioane de cuvinte. Încă 354 de ore sunt dedicate ziarelor, revistelor și cărților. De altfel, SUA reprezintă cel mai mare exportator mondial de cultură populară (moda, muzica, emisiuni T.V., cărți, filme și jocuri pe computer).

Principalele aspecte ce au reieșit din urma studiilor realizate de către oamenii de știință americani sunt următoarele :

- copiii nu numai că citesc mai puțin decât cei din alte generații, dar se și dovedesc incapabili de a înțelege un material simplu, a lega cuvintele în fraza construind înțelesul, a-și aminti sau aplica tot ce au citit;

- cercetătorii de la Universitatea din Leyden pun în evidență câteva din mecanismele prin care televiziunea subminează lectura;

- vizionarea TV, arată Maria Winn, înseamnă o experiență complet diferită de aceea presupusă de lectură sau, mai precis, inhibă disponibilitatea creierului de a-și dezvolta capacitatea de a citi;

- lectura constituie pentru omul societății urbanizate unul din principalele mijloace ale dezvoltării corticale. De aceea eliminarea acesteia prin vizionarea TV îl lipsește pe copil de posibilitatea de a ajunge, din punct de vedere mental, la nivelul celor care au trăit fără televizor.

Există, oare, o legătură între vizionarea TV și declinul abilității de a citi? Maria Winn răspunde la această întrebare arătând că, într-un studiu făcut pe un grup de 500 de copii între 9 și 10 ani, toți au declarat că preferă să se uite la un televizor decât să citească. Acesta este, de fapt, situația generală la nivelul tuturor societăților occidentale, unde s-a generalizat ritualul zilnic al vizionării tv. Chiar și în România este ușor de constatat că nici copiii și nici tinerii crescuți cu TV nu mai citesc cărți. „Televizorul este mai provocator, mai relaxant, nu pretinde nici un efort, spun copiii, și de aceea îl preferă.”

„În America, 80% din cărți sunt citite de aproximativ 10% din populație”. Conform opiniei dr. Bernice Cullian de la Universitatea New York, numărul de cititori ai acesteia este în continuă scădere, înregistrând un continuu și serios declin în rândul tinerilor de sub 21 de ani. Ea prezintă cazul unui grup semnificativ de elevi „obișnuiți” care au fost chestionați despre durata medie de timp pe care o petrec citind în afara școlii. Din ei 50% au afirmat că citesc 4 minute pe zi sau mai puțin, 30% -2 minute/zi sau mai puțin, 10% -deloc.

De altfel, obișnuința de a citi a fost substituită cu vizionarea TV și pentru cei mai mulți dintre adulți. Diferența dintre copii și adulți, în toate aceste țări, este însă semnificativă. Cu toate că mulți dintre adulți se uită astăzi la televizor mai mult decât citesc cărți, față de tinerii crescuți în fața micului ecran au avantajul că, atunci când citesc o carte, înțeleg din conținutul acesteia cu mult mai mult decât pricep tinerii generației TV, parcurgând aceeași carte. Deci nu este vorba de o lipsă de maturizare ideatică, ci de incapacitatea de a înțelege sau a lega cuvintele în frază. Într-un simpozion desfășurat în anii '70 în America, profesorii au luat în discuție această problemă. „Tot mai mulți copii, chiar dacă sunt inteligenți sau provin din familii cultivate, nu reușesc să-și însușească mecanismul lecturii, să înțeleagă ceea ce citesc”. Faptul se explică ușor, având în vedere rezultatele studiilor efectuate de doi cercetători de la Universitatea Leyden din Olanda.

„Într-un articol minuțios documentat, publicat în revista Reading Reaserch Quaterly, cei doi oameni de știință au selectat și sintetizat datele esențiale privind relația dintre uitatul la televizor și citit, incluzând și informațiile obținute din câteva țări sau regiuni unde televiziunea avea să apară pentru prima oară. Ei au găsit că efectele negative ale televizorului asupra capacității de lectură sunt foarte puternice în ceea ce privește abilitățile superioare necesare unei înțelegeri corecte a textului citit. În același studiu, se demonstrează că vizionarea TV are un pronunțat efect negativ, mai cu seamă pentru spectatorii „înrațiți”, pentru copiii inteligenți. Au fost identificate, de asemenea, principalele mecanisme prin care televiziunea subminează lectura:

- televiziunea anulează satisfacția pe care o produce lectura, înlocuind-o cu plăcerea facilă a

micului ecran, și astfel inhibă dezvoltarea abilităților necesare citirii;

- vizionarea solicită un efort mental inferior celui cerut de lectură, ceea ce-l va face pe copil să găsească cititul ca fiind prea dificil;

- dependența de televizor micșorează timpul pe care copiii sunt dispuși să-l petreacă spre a găsi răspunsul la probleme pe care trebuie să le rezolve și, ca atare, îngreunează sau descurajează desfășurarea unei activități precum cititul. Aceasta activitate necesită răgaz pentru reflecție, răbdare și tenacitate în decodarea semnificațiilor.”

Televizorul, arată M. Winn, presupune o experiență complet diferită de cea a lecturii:

- lectura eliberează imaginația, care trebuie să construiască, să-și imagineze înțelesul cuvintelor, al lucrurilor citite. Televizorul însă blochează procesul imaginativ, oferind imaginile de-a gata;

- lectura presupune un ritm mai încet sau mai rapid, în funcție de capacitatea de înțelegere, în timp ce televiziunea, impunând un ritm foarte rapid, cel al derulării imaginilor, depășește capacitatea omului de a procesa informația;

- cititul înseamnă concentrarea minții, dezvoltarea atenției, iar televizorul, dimpotrivă, susține o atitudine pasivă, atenția nefiind dirijată din interior, ci captivă și susținută prin stimuli externi.

Lectura în act

Povestea fără sfârșit

Povestea fără sfârșit de Michael Ende este o carte pentru toate tipurile de vârstă. Prima dată când am citit această carte a fost acum trei ani, eram o începătoare și citeam mai greu, dar când am găsit cartea perfectă, aici mă refer la „**Povestea fără sfârșit**”, s-a deschis un portal ce mă poartă într-o lume magică de fiecare dată când citesc o carte. **Povestea fără sfârșit** este o carte care îi poate bucura atât pe copii, cât și pe adulți. Ea reușește să transpună universul stereotip al basmului într-o istorie originală, aparte, într-un un regat al închipuirii numit FANTAZIA. Această împărăție este atinsă de o boală necunoscută. Fără vreun motiv aparent, Fantazia este devorată tot mai repede de NIMIC, înghițind - o în neant cu lucrurile și cu ființele din ea. Totodată, o la fel de enigmatică suferință se abate asupra Crăiesei Copile, cea care împărătește asupra Fantaziei.

La sfatul Crăiesei Copile, trebuie găsit un nou „Erou” care să aducă leacul tămăduitor. Numele lui e ATREIU. Dar, surprinzător, Atreiu, cel căruia i se încredințează această misiune atât de importantă și de dificilă, e și el un copil. Cu talismanul Crăiesei Copile, „Auryn”, la gât, Atreiu pleacă în marea căutare împreună cu calul său Atrax, pe care îl pierde în Mlaștinile Întristării. E îndrumat către Muntele din Corn, unde ar urma să afle leacul de la „străvechea morală”.

În timpul călătoriei sale, Atreyu întâlnește personaje ca Benjamin, Uyulala, și piticii Urgl și Engywook. De asemenea Atreyu îl mai întâlnește și pe Falkor, un dragon aducător de noroc, care îl ajută pe Atreyu în timpul călătoriei sale. După ce Falkor îl scapă accidental pe Atreyu în Orașul Groazei, Atreyu îl întâlnește pe G'mork vârcolacul, care îl urmărește pe Atreyu încă de la începutul călătoriei sale, încercând să îl omoare. Bastian Balthasar Bax ajunge în Fantazia, unde îl întâlnește pe Atreiu și pe Falkor. Ei trei pornesc împreună, urmați și de alți bravi cavaleri. Pe drum Bastian creează și re-creează povești, în timpul acesta alăturându-i-se vrăjitoarea Xayde care îl va face pe Bastian să cadă în ispita de a deveni regele Fantaziei.

A citit Dinu Alexandra, clasa a IX-a C

În numele artei

Constantin Brâncuși

Profesor Daniela Gorgon

“Prezența României la Paris este ca o coloană fără sfârșit” (Jean Yves Conrad)

După secolul al XIX-lea, Parisul a reprezentat în ochii “intelligentziei” românești capitala culturii, orașul în care oricine visa să ajungă.

Numărul românilor care și-au pus amprenta în capitala Franței, precum și calitatea acestora, este uimitor. Scriitori, muzicieni, pictori, sculptori, oameni de știință, oameni politici au ajuns acolo pentru a le împărtăși francezilor din spiritul lor. Ei s-au inspirat din orașul Luminilor, dar totodată au adus o contribuție remarcabilă la dezvoltarea culturii franceze.

Constantin Brâncuși s-a născut la 19 februarie 1876, la Hobîța – Gorj și a fost al cincilea copil al lui Nicolae și al Mariei Brâncuși, o familie de țărani. Sculptor de renume internațional, este considerat unul din primii mari creatori ai artei moderne.

La vârsta de 17 ani începe să se manifeste înclinația sa spre artă când, băiat de prăvalie fiind, construiește o vioară dintr-o lădiță de portocale. Urmează Școala de meserii din Craiova (1894-1898), apoi pleacă la Viena unde lucrează la un atelier de tâmplărie, iar după un an revine în țară și se înscrie ca student al Școlii Naționale de Arte Frumoase din București. În 1904 pleacă la Paris, lucrează în diverse locuri și strânge bani pentru a urma Școala de Arte din Paris (clasa lui Antonin Mercié). A sculptat mult, atât în lemn, cât și în piatră și metal. Brâncuși începe să fie tot mai sigur pe drumul pe care merge, fiind acceptat ca practician în atelierul lui Auguste Rodin. Părăsește atelierul acestuia după doar două luni, rostind cuvintele devenite celebre **“La umbra marilor copaci nu crește nimic”**

În anul 1907 închiriază un atelier în Rue de Montparnasse și intră în contact cu avantgarda artistică pariziană, împrietenindu-se cu Ezra Pound și Henri Pierre Roche. Unele dintre cele mai cunoscute opere ale sale din acea perioadă sunt : *“Cumințenia pământului”*, o primă versiune a lucrării *“Sărutul”* (1907), *“Somnul”* (1908) , *“Muza adormită”* (1909 – 1910), *“Pasărea Măiastră”* (1910) , *“Prometeu”* (1911), *“Domnișoara Pogany”* (serie 1912 – 1933), *“Primul pas”* (1913), lucrări ce marchează aplecarea spre valorile artelor arhaice, mitologice.

Secretul succesului său, conform propriei filozofii, este dezvăluit chiar de sculptor: „trebuie să crezi ca un zeu, să comanzi ca un rege și să muncești ca un sclav“.

Lucrările sale i-au adus o imensă popularitate, acesta fiind cunoscut și apreciat mai ales în Franța, România și Statele Unite. Recunoașterea pe plan internațional se datorează, în principal, ansamblului sculptural de la Târgu Jiu, terminat în 1938.

Ansamblul alcătuit din *“Masa Tăcerii”*, *“Poarta Sărutului”* și *“Coloana Infinitului”* era dedicat românilor care în 1916 reușiseră să oprească o invazie germană. Acest impresionant ansamblu a marcat nu doar apogeul creației lui Brâncuși, dar și începutul declinului, potrivit unor critici.

În ultimii 19 ani ai vieții sale, artistul a realizat doar aproximativ 12 lucrări, majoritatea fiind teme pe care le mai exploatase și în trecut. Cel de-al doilea război mondial și factorul inerent al vârstei l-au împiedicat mai târziu să părăsească Parisul. Pe măsură ce faima sa creștea neconținut, fostul boem devenea tot mai mult un pustnic. Din cauza reticenței sale de a face confesiuni nu se cunosc nici astăzi motivele care a determinat o schimbare atât de profundă a atitudinii artistului. Prin modul în care se apropie de esența lucrurilor, Brâncuși a fost considerat de criticii timpului său „un filozof care se exprimă în piatră“ și care se adresează omenirii de dincolo de timp.

"Aș vrea ca lucrările mele să se ridice în parcuri și în grădini publice, să se joace copiii peste ele, cum s-ar fi jucat peste pietre și monumente născute din pământ, nimeni să nu știe ce sunt și cine le-a făcut - dar toată lumea să simtă necesitatea și prietenia lor, ca ceva ce face parte din sufletul Naturii." (C. Brâncuși)

În numele artei

Linkin Park

„I tried so hard and got so far

But in the end it doesn't even matter

I had to fall to lose it all

But in the end it doesn't even matter”

Linkin Park este o trupă americană de rock din Agoura Hills,

California. Apărută în 1996, trupa a crescut la faimă internațională cu albumul lor de debut, *Hybrid Theory*, care a fost certificat Diamond de RIAA în 2005 și multi-platină în alte câteva țări. Albele următoare, *Meteora*, a continuat succesul trupei, topping Billboard 200 album chart în 2003 și a fost urmat de turnee extinse și muncă de caritate în întreaga lume. În 2003, MTV a numit *Linkin Park* a șasea trupă a erei video-muzicale și cea de-a treia a noului mileniu urmând pe *Oasis* și *Coldplay*.

Au adaptat *metal rapul* de la un stil de radio-friendly încă dens stratificat în *Hybrid Theory* și *Meteora*, banda a explorat și alte genuri în album de studio precum *Minutes to Midnight*, care a fost lansat în 2007. Albumul a dominat topurile Billboard și a avut cel mai bun debut din orice album în acel an. Trupa a colaborat și cu alți artiști, precum rapperul Jay-Z în *Collision Course*. Cel mai recent album al trupei, *A Thousand Suns*, a fost lansat pe 08 septembrie 2010, ajutându-i pe cei de la *Linkin Park* să vândă peste 50 de milioane de albume în întreaga lume și să câștige două premii Grammy.

Scurt istoric

Inițial constând în trei prieteni de liceu, trupa *Linkin Park* a fost construită de către Mike Shinoda, Delson Brad și Bourdon Rob. După absolvirea liceului, localnicii din California au început să ia interesele lor muzicale mai serios, ajungându-se la recrutarea lui Joe Hahn, Dave "Phoenix" Farrell și Mark Wakefield pentru a cânta în trupa lor, *Xero*. Deși limitată în resurse, trupa a început înregistrările și producerea de piese în Shinoda's make-noul studio-dormitor în 1996. Tensiunile și frustrarea în cadrul trupei au crescut după ce nu au reușit să semneze un contract de înregistrare. Lipsa de succes și impasul în curs a determinat Wakefield, la acel moment vocalistul trupei, să părăsească trupa în căutare de alte proiecte. Farrell, de asemenea, va pleca în turneu cu *Tasty Snax* și cu alte trupe. După ce a petrecut un timp considerabil în căutarea unui nou vocalist pentru înlocuirea lui Wakefield, *Xero* l-a recrutat din Arizona pe vocalistul Chester Bennington. Jeff Blue, vice-presedinte al Zomba Music, l-au sugerat trupei în martie 1999. Bennington a devenit un standout între solicitanți, din cauza stilului său unic de canto.

Trupa a schimbat numele de la *Xero* la *Hybrid Theory*, reflectând chimia nou-născuților, iar duetul dintre Shinoda și Bennington au ajutat la revigorarea trupei, încântați să lucreze la un nou material. Renașterea trupei a culminat cu o schimbare de nume; de la *Hybrid Theory*, trupa și-a schimbat din nou numele său, de această dată la *Linkin Park*, un joc și un omagiu adus de Santa Monica lui Lincoln Park. Totuși, în ciuda acestor schimbări, trupa a continuat să lupte pentru a semna un contract de înregistrare. După ce se confruntă cu numeroase refuzuri de la mai multe case de discuri cunoscute, *Linkin Park* a apelat la Jeff Blue pentru ajutor suplimentar. După eșecul de a prinde Warner Bros Records pe trei recenzii anterioare, Jeff Blue, acum vice-președinte al Warner Bros Records, a ajutat trupa să semneze un contract cu compania în 1999. Trupa a lansat albumul său de descoperire, *Hybrid Theory*, în anul următor. De la formarea lor din 1996, trupa a vândut peste 50 de milioane de copii după albume și a câștigat două premii Grammy din 6 nominalizări, plus alte premii din partea MTV.

Despre stilul adoptat, chitaristul de la Linkin Park, Brad Delson va declara: "Cea mai mare greșală pe care o fac unii este aceea de a spune că suntem doar o trupă de rock. Noi considerăm muzica noastră un hibrid a ceea ce am ascultat noi șase de-a lungul timpului. Titlul albumului nostru de debut, "*Hybrid Theory*" este, de fapt, numele pe care voiam să-l purtăm ca trupă și este rezultatul a șase moduri de a înțelege muzica și a șase personalități artistice distincte."

Influențe la fel de diverse ca Deftones, Nine Inch Nails, Aphex Twin și The Root, toate într-unul singur, *Linkin Park* și *Hybrid Theory* sunt dovada vie a faptului că dintr-o combinație de talent, dedicație pentru acest meșteșug, și o viziune pur artistică poate rezulta o foarte puternică formație muzicală.

Surse: http://ro.wikipedia.org/wiki/Linkin_Park
http://www.referat.ro/referate/Linkin_Park_886a6.html

A consemnat Stănescu Antonio, clasa a X-a F

În vizită la muzeu

Am mers într-o zi cu doamna Ana Durac, profesoara noastră de limba română, și cu un grup de colegi la Muzeul Național de Artă al României.

Acolo ne-a întâmpinat domnul Cosmin Ungureanu, ghidul nostru pentru acea zi.

Prima oară am fost la garderobă și ne-am luat câte o pernuță. Apoi ghidul ne-a condus în Galeria Națională pentru a admira operele de artă românească modernă.

Programele oferite de muzeu pentru licee abordează diferite și moderne forme de a comunica cu elevii și de a face din muzeu o instituție vie și dinamică.

Toate aceste programe presupun interactivitate și apelează la observația, capacitatea de analiză și imaginația vizitatorilor pentru a-i familiariza cu arta și a le transforma răgazul petrecut în muzeu într-o experiență plăcută și atractivă.

Ajunși acolo, ne-am așezat pe pernuțe în fața a două tablouri „Izgonirea turcilor la Călugăreni” (fig.1) și „Vlad Tepeș și soli turci” (fig. 2) de Theodor Aman (1831-1891), unul dintre reprezentanții curentului romantic la noi.

(fig.2)

(fig.1)

Deși cele două capodopere aparțin aceluiași pictor, ele prezintă trăsături diferite, evidențiindu-se talentul unui pictor versatil.

Purtând un dialog cu noi, domnul Ungureanu apelează la capacitatea noastră de a analiza pentru a descoperi diferențele și asemănările dintre picturi:

„Izgonirea turcilor de la Călugăreni”

- ☆ Imagine dinamică, neclară
- ☆ Peisaj bine luminat
- ☆ Aparține curentului romantic
- ☆ Reprezintă evenimente istorice importante din istoria româniei

„Vlad Țepeș și soli turci”

- ☆ Imagine statică, bine definită
- ☆ Decor de interior, cu lumini și umbre
- ☆ Aparține curentului romantic
- ☆ Reprezintă evenimente istorice importante din istoria româniei

Romantismul e un curent care a apărut în România în secolul al XIX-lea. Romantismul introduce gustul pentru medieval și mister, dar și pentru pitorescul și sublimul din natură. Rolul jucat de imaginația individuală ce dă libertate emoției și sentimentelor înlocuiește abordarea intelectual-rațională a neoclasicismului.

Pictorul francez Eugène Delacroix este reprezentantul major al romantismului; considerat a fi *pictorul*

romantic prin excelență. Tabloul său *Libertatea conducând poporul* reunește vigoarea și idealul romantic într-o operă care este compusă dintr-un vârtej de forme. Tema este dată de revoluționarii din 1830 ghidați de spiritul Libertății.

Trăsăturile romantismului:

- ❖ înclinarea spre trecut, întoarcerea la evenimente istorice importante din trecutul nostru
- ❖ *Căutarea de exotic, de neprimitor și de sălbatic* va reprezenta o altă caracteristică fundamentală a romantismului
- ❖ Dorința de evadare prin imaginația debordantă
- ❖ Vizionarismul

Alte opere ale lui Theodor Aman sunt:

- “Party”(1878-1880)
- “în gradina”(1878)
- “întoarcerea de la bal(1878)
- “Petrecere cu lautari”(1884)
- “Interior de serai”(1863)

Concluzia este aceea că romantismul a săvârșit o revoluție fără precedent a sensibilității, revoluție de ale cărei consecințe enorm prelungite în timp au profitat creator, până în zilele noastre, toate formulele artistice.

A consemnat Șalavarin Ani, clasa a XI-a A

Noaptea

E violet afară
Și totul e pustiu;
Un sunet de vioară
Se-aude-ntr-un târziu;

Un strop de apă lină
A scârțâit pe-o frunză...
E tare frig afară
Și noaptea-i tot mai lungă...

Adolescenți pe mare

Mă-ngân cu glasul lunii
În umbra unui nor
Tot caut cânt de leagăn
Și nu mai știu s-adorm.

Cristina Boia, clasa a X-a D

Dor de tine

Când soarele se duce la culcare
Și luna se așterne printre nori
Ies felinarele din zare
Ca un râu aspru de culori.

Iar eu nestingherită
Privesc cu milă cerul
Tot cu gândul la tine
Să-ți amintesc iar dorul.

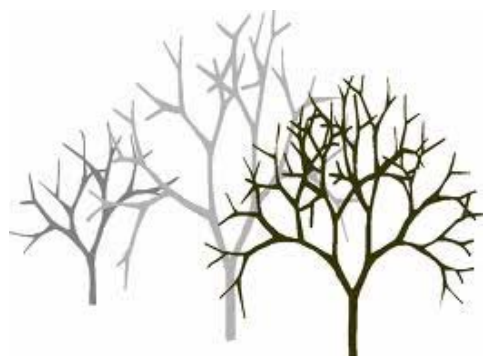
De-aș iscodi o vrajă
Ca tu să redevii
Păstorul din poveste
Cu dorul ce îl știi.
Iar eu o păstoriță

Cu fluierul la brâu
Ce cântă și doinește
Pe malul unui râu.

Cristina Boia, clasa a X-a D

Continentalul pierdut

De când te-ai-ndepărtat de mine
Plâng toate florile de dor
Plâng toate nopțile cu lună plină
Și suferă și ele-n taina lor.

Iar mugurii odată verzi
Sunt cenușii, încremeniți,
Doar soarele ce și-a pierdut căldura
Mi-ar da copacii înverziți.

Dar când te-ai despărțit de mine
Pământul s-a cutremurat
Prin crăpăturile-i, o mie,
Toate-amintirile s-au scufundat.

Cristina Boia, clasa a X-a D

De vei veni

De vei veni vreodată să mă cauți
În curtea casei bătrânești
Să știi că nu mai sunt acolo
Că nici tu pentru mine nu mai ești.

De când ți-ai luat adio de la mine
Un gol imens în suflet mi-a rămas
Doar pozele îmi amintesc de tine
De chipul tău și dulcele tău glas.

De vei veni vreodată să mă cauți
Să nu plângi că nu m-ai găsit
Am hotărât c-așa-i mai bine
Căci amândoi aveam de suferit.

Cristina Boia, clasa a X-a D

Licsandru Mădălina, clasa a X-a G

Sfârșit de toamnă

Zilele calde au trecut,
Iarna parcă a venit,
Frig afară s-a facut
Și zăpada a sosit.

Lemnele-n sobă trosnesc
Și eu parcă-mi amintesc
De bătrânul Moș Crăciun
Că sosește-ntr-un ceas bun.

Păle Rodica, clasa a XI-a A

Patria mea

Ce înseamnă țara noastră?
Țara noastră minunată,
Floare, râu sau fericire?
Sau e doar simplă mandrie?
E un curcubeu pe cer
Cer senin, căci fără el
Lumea n-ar mai exista

Și nici Patria mea.
Este țara-n care-aș vrea
Să mă nasc din nou, așa,
Să iubesc țara, de-aici
Că nu aș pleca nicicând
Veșnic de-aș fi pe pământ.

Foto: Dinu Marina

Ea-mi oferă bucurii ,
Fericire și-mpliniri
Și puterea de-a spune
Cu mândrie: “Națiune
Mi-s ROMÂN de pe aici -
De prin codrii cei mai verzi
De pe ape albastrii
Minunate, măi copii!”

Herghelie Ciprian Mihai, clasa a XI - a A

Mi-s român

Sunt român de prin Carpați
Mândrii, atât de verzi, de bogați,
De prin ape străvezii
Și din arămiile câmpii,
De la sat, de la oraș,
Din Banat or' din Oaș,

Din Moldova or' Ardeal
De la munte, de la deal.
De-s țăran sau căpitan
Mi-s mândru că-s moldovean
Și de-ar fi să fiu plugar
Mândru-s eu că mi-s oltean.
Eu cu țara mă mândresc
Și în lume o cinstesc.
Este țărișoara mea
Scumpa, drag îmi e de ea.

Stroe Georgiana, clasa a XI-a D

Ai pierdut? Continuă! Ai câștigat? Continuă!

Campionatul de fotbal pe liceu

Doamna profesoară de sport DOBRE ELENA a organizat, în cursul lunii octombrie, pentru clasele liceului „Mircea Vulcănescu”, campionatul de fotbal pe liceu.

Prin devotamentul doamnei profesoare, campionatul s-a desfășurat în siguranță,

clasele câștigătoare fiind în ordinea următoare:

1. 10E
2. 10A
3. 10G

- la clasele 9-10 :

- la clasele 11-12

1. 11A
2. 11B
3. 12G

Reporter sportiv Alecu Adrian, clasa a X-a G

Ai pierdut? Continuă! Ai câștigat? Continuă!

CROS la “Vulcănescu”

Am stat de vorbă cu elevul RUPELEASA VALENTIN de la clasa a 9-a A care a participat la crosul O.N.S.S (Olimpiada Națională a Sportului Școlar) și care mi-a relatat următoarele despre această experiență:

În prima etapă pe sector, din 23 octombrie 2010, am ieșit pe primul loc chiar dacă am avut unele probleme; unul dintre sportivi a trișat ieșind dintr-un tufiș în a doua jumătate a traseului (la final acesta a fost descalificat), A doua problemă era “corpul care imi spunea că nu mai poate”. Mi-am dorit însă foarte mult victoria și am fost foarte bine mobilizat, astfel s-a dovedit că psihicul a fost mai puternic decât fizicul, căci am depășit limitele trupului.

În faza pe municipiu, care a avut loc pe 6 noiembrie, traseul fiind de 2,5 km, am pornit cu aceeași perspectivă și am ocupat locul 9 din 90 de participanți iar colegul meu, CONSTANTIN

MIRCEA, de la clasa a 9-a D, a reușit să ocupe locul 21.

La fete singura noastră participantă de la clasa a 9-a F ,GROSU ARIANA, a ocupat locul 25 din 90 de participante.

La competiție au participat câte 15 sportivi din fiecare sector născuți în perioada 1992-1995.

La concursul de cros O.N.S.S., faza pe sector, elevii noștri au participat în număr de 9, fiind coordonați de doamna profesoară DOBRE ELENA.

La fete, eleva GROSU ADRIANA, din clasa a 9-a F, a ocupat locul 6.

La băieți podiumul a fost ocupat după cum urmează:

Locul 1 - RUPELEASA VALENTIN, clasa a 9-a A

Locul 3 – CONSTANTIN MIRCEA, clasa a 9-a D

Locul 4 – VISAN FLORIN, clasa a 12-a

Locul 6 – MATEI SORIN, clasa a 10-a B

Locul 9- MITU CRISTIAN, clasa a 10-a B

Locul 14 - NENCIU ROBERT, clasa a 10-a B

Reporter sportiv Alecu Adrian, clasa a X-a G

Premiul întâi: "Vulcănescu"!!!

Joi, 2 decembrie 2010, în cadrul Școlii Comerciale „Nicolae Kretzulescu” din București, a avut loc Târgul firmelor de exercițiu, implicând licee precum Liceul Hristo – Botev, Liceul Cronos, ș.a. Echipele liceelor au susținut diverse obiecte de activitate, precum: gastronomie („Raiul dulce”), agenție de turism („Cronos”) sau preparate cu specific chinezesc: ceai, cafea, restaurant („Tianfu”).

Liceul nostru a fost reprezentat de grupa formată din Vodă Gabriela, Ștefănescu Roberta, Ciobotaru Andreea și Năstase Daniela, clasa a XI-a G, îndrumați de doamna profesoară Albu Florina, cu un proiect numit F.E. WINGS OF BEAUTY S.R.L., obținând super-premii pentru creativitatea și pregătirea de care au dat dovadă:

- Premiul I: La catalog
- Premiul III: La stand
- Premiul III: Prezentare power-point
- Mențiune : Cel mai bun negociator

Bravo lor!!!!!!!!!!!!!!

Reporter Puzzle

Boboaca la Bal!

Balul Bobocilor liceului “Mircea Vulcănescu”, care a avut loc pe data de 23.11.2010, a fost organizat la clubul *Jukebox*.

Din punct de vedere al organizării, balul a fost foarte ok, organizatorii dând dovadă de inspirație și de devotament. Cât despre participanți, învățarea pașilor a fost făcută în așa fel încât să rămână unică, pentru că nu putem să fim a doua oară boboci, deci trebuie să învățăm pașii, să fim entuziasmați, să așteptăm cu nerăbdare clipa în care vom păși pe scenă, în fața tuturor, arătând celor din jur tot ce am învățat în timpul repetițiilor.

Odată ajunși la club, bobocii au început să repete pașii, ajutați de organizatori. Când a venit momentul în care balul a început, emoțiile au fost imense. Fetele au fost cuprinse total de o emoție puternică; băieții, de asemenea, dar, normal, nu au vrut să o arate.

Prima probă a fost "proba de zi", în care am defilat organizat și sincronizat în ținute de zi, după care au urmat "greutățile"...

Proba de cultură generală, unde bobocilor li se arătau niște poze, cu imagini din diferite capitale care trebuiau recunoscute și numite. A urmat proba de aptitudini, care îi provoca pe boboci la creație, căci li se cerea să vină pe loc cu textul pentru o reclamă /ex: "RedBull/Coca-Cola". O probă frumoasă pentru boboci a fost proba de karaoke, cu melodii pe care unii boboci nu le știau sau pe care le-au uitat, deh, emoțiile...

După aceste probe, a urmat proba “de seară”, cu niște boboci foarte eleganți și serioși. A urmat proba de dans, care a implicat mai multe stiluri precum :vals, tango, salsa, MJ.

După ce toate probele au luat sfârșit, s-au adunat toate emoțiile la un loc... Au fost desemnați finaliștii! Locul 1 a fost luat de Andreea N.(clasa a IX-a D) și de perechea acesteia, locul 2 de Cristina N.(clasa a IX-a C) și de perechea acesteia, Sasha (clasa a IX-a A) iar locul 3 de Andreea C.(clasa a IX-a D) și de Razor (clasa a IX-a A). Finaliștii au fost fericiți dar să nu uităm de cei care nu au luat niciun loc...cu toții am fost extraordinari, mai ales că a fi boboc la bal la Vulcănescu nu este un lucru de ici-colea!

În concluzie, a fost un bal foarte frumos, juriul a fost corect, prezentatorul, Dinu Maxer, a fost foarte ok, întreținând atmosfera, probele incitante, iar dansatorii foarte pricepuți. Cât despre sponsori, au făcut seara și mai frumoasă: plimbarea cu limuzina nici nu poate fi povestită! Părerea mea: petrecerea trebuia să dureze trei zile și trei nopți, într-un asemenea seară de basm!

A relatat Cristina Neagu, clasa a IX-a C

Amprente spirituale

Sub semnul lui Arghezi

Profesor Alexandrina Ana Durac

„Niciodată toamna nu fu mai frumoasă...” spune poetul. Și cu acest fericit vers în minte ne-am adunat, profesori și elevi ai Grupului Școlar Economic „Mircea Vulcănescu” și ai liceului „Al. I. Cuza”, în rustica tipografie a poetului de la Mărțișor unde, alături de doamna Mitzura Arghezi, toamna s-a regăsit, pentru câteva ore, în „a fost odată ca niciodată”.

„Poveștile” s-au spus cu drag și, mai ales, cu tălc pentru cei patruzeci de adolescenți care au aflat un alt sens pentru duminica lor. Doamna profesor explorator Uca Marinescu a împărtășit nu doar din experiențele călătoriilor sale, ci și din sentimentele care au condus la explorarea lumilor și au condus-o de-a lungul și de-a latul acestor spații ale necunoscutului cu uimirea și recunoștința unor trăiri unice, dar necesare: curiozitatea, dorința de a cunoaște și, la fel de importantă, înțelegerea și acceptarea Celuilalt, resimțit nu ca străin, ci ca semen. Nu ca diferență, ci ca posibilitate de a te cunoaște prin altcineva. Călăuzită de credință și de conștientizarea nevoii de libertate, discursul doamnei profesoare a fost o pledoarie pentru toleranță și testarea limitelor, nu atât geografice, cât spirituale, pentru a întâmpina nu un continent cartografic, ci unul interior.

Această tonalitate a semnificațiilor a abordat-o și domnul academician doctor Ovidiu Bojor care a prezentat auditoriului necesitatea unui stil de viață sănătos, din punct de vedere fizic, dar și spiritual. Interludii artistice au fost oferite de intervențiile doamnei Magda Cernat, actriță a Teatrului Național din București care, prin prezența deosebită și talentul caracteristic, a recitat un *Creion* arghezian, poezia *Mi se pare* dar a și completat discursurile celorlalți doi invitați vorbindu-le liceenilor despre nevoia de frumos, de bun, de „trăire împreună” cu ceea ce ne încojoară.

Peste toate și toți, doamna Mitzura Arghezi a constituit prezența polarizatoare, reamintind celor care, alături de ea, s-au așezat pe bănci de lemn sub semnul lui Arghezi, despre modernitatea lui Arghezi. Oficial, toamna a fost și la Mărțișor. Însă în calendarul celor prezenți la început de octombrie în tipografia lui Arghezi s-a în-tipărit o poveste despre cunoaștere și iubire care se cere continuată, indiferent de anotimp.

Amprente spirituale

1 Decembrie în conștiința poporului roman

Dorindu-se “o misiune asumată de regăsire ca națiune”, acțiunea de marți, 30 noiembrie, care s-a desfășurat în sala de sport a liceului la inițiativa doamnei profesoare Victoria Stătescu a cuprins o varietate de manifestări ale imaginației elevilor.

Festivitatea a fost deschisă prin intonarea imnului național iar corul, coordonat de Irina Mărgineanu, clasa a XII-a E, a contrapunctat

momentele festivității prin abordarea unor teme muzicale reprezentative.

Manifestarea cultural-artistică a fost prezentată de Andreea Răducanu, clasa a XII-a B, care a și prezentat semnificația zilei naționale. Elevele clasei a XI-a F au întrupat provinciile românești într-un moment dramatic imaginat și regizat de doamna profesoară Stătescu, care a prezentat,

împreună cu doamna profesoară Dana Neagoe Focșa, din creațiile personale pe tema zilei naționale.

Festivitatea s-a încheiat, după amintirea “Chemării la Alba” a lui Adrian Păunescu, printr-o horă cântată și dansată de către membrii corului. Doamna Stătescu și-a exprimat, cu optimismul caracteristic, speranța că ideea României Mari a constituit un mod de regăsire a identității proprii, dar și a sentimentului de apartenență la o identitate comună.

Reporter Puzzle

Amprente spirituale

Vineri, 3 decembrie, biblioteca liceului a găzduit o acțiune ce și-a propus informarea elevilor și profesorilor privind diversitatea culturală în spațiul românesc. Acțiunea reflectă parteneriatul liceului cu Școala „Mihai Viteazul” din Târgoviște, reprezentând prima din seria de acțiuni propuse prin acest parteneriat la nivel național.

Avansând conceptul de „alteritate” și de „celălalt”, prezentatorii au încercat să (se)definească în funcție de percepțiile proprii și de percepțiile „celorlalți”. Trăsături ale comunității rome (Lulea Florentina, clasa a XI-a D), ale comunității evreiești (prof. Daniela Gorgon),

ale spiritualității arabo-islamice (prof. Mihaela Miron) și ale religiei ortodoxe (Irina Orzoi, clasa a XII-a A), precum și credințe și superstiții privind data de 30 noiembrie la români (Petcu Florin, clasa a XI-a G) au fost prezentate și reprezentate prin apariția elevilor îmbrăcați în costume specifice diverselor etnii, coordonați de

doamna profesoară Gheorghița Anghel.

În final, ca de obicei, doamna profesoară Dana Neagoe Focșa a recit o poezie pregătită cu această ocazie, *Copacul cu etnii diferite*, sau, cu un alt nume, România. Înainte de a părăsi biblioteca, participanți și spectatori au împărtășit ideea lor privind identitatea „celuilalt”, în relație cu identitatea proprie, fiind provocați de întrebarea posterului: „Cine este Celălalt?”.

Reporter Puzzle

Sfântul Apostol Andrei, ocrotitorul României

Profesor Cristina Pop

În ziua de 30 noiembrie al fiecărui an, creștinii îl sărbătoresc pe Sfântul Andrei, “Cel dintâi chemat la apostolie”, de către Mântuitorul lumii. Sfântul Andrei, pe care Iisus l-a făcut “pescar de oameni”, trăia în Betsaida, localitatea de pe țărmul Marii Galileii și era fratele mai mic al lui Simon Petru. Înainte de a fi apostolul lui Hristos a fost ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul.

Potrivit istoriografiei bazată pe izvoare literare, după tragerea la sorți, Sfântul Apostol Andrei, a primit misiunea de a predica Evanghelia Mântuitorului Hristos și în vechea provincie Sciția Minor (Dobrogea de azi).

Ierarhii bisericii sunt de părere că locul în care a sălășluit și s-a rugat a fost peștera unde, actualmente, există mănăstirea ce-i poartă hramul – Sfântul Apostol Andrei. Locașul de cult – unicat în spațiul monastic românesc – include ceea ce se crede a fi primul altar creștin de pe teritoriul românesc. În apropierea mănăstirii izvorăște un fir de apă care, asemenea celui de la mănăstirea Derwent, potrivit legendei, ar fi fost scos la suprafață chiar de către Sfântul Apostol Andrei, cu o lovitură de toiag în piatra stâncii. Annual, mii de pelerini din întreaga țară poposesc în acest loc pentru a asista la slujbă și a se reculege în peșteră, unde se închină la relicvarul cu moaștele Sfântului Apostol

Andrei, dăruite în anul 2003 de mitropolia Kefaloniei – Grecia.

Sfântul Apostol Andrei a predicat Evanghelia și în Tracia, Bizanț, Macedonia, Tesalia. În orașul Patras, lângă Corint în Grecia, Sfântul Apostol Andrei și-a aflat sfârșitul martiric, fiind torturat și martirizat cu capul în jos pe o cruce în formă de X, căreia i s-a spus de atunci “Crucea Sfântului Andrei”. Corpul său a fost înmormântat de Maximilia, o convertită la creștinism, dar mai târziu rămășițele sale pământești au fost transferate la Amalfi, în Italia.

Pe 30 noiembrie 1976 Papa Paul al VI-lea a predat prețioasa relictă a capului Sfântului Andrei bisericii din Patras și patrimoniului bisericii bizantine ca semn al aceluiași drum spre unitatea creștinilor. După 2000 de ani de creștinism moaștele Sfântului Apostol Andrei au fost aduse pentru prima dată și în România în 1996 într-un pelerinaj impresionant în Moldova și la gurile Dunării, la Iași și la Galați.

Potrivit unei legende, moaștele Sfântului Andrei au fost transferate în secolul al IV-lea de la Patras în Scoția de către Sfântul scoțian Regulus, care s-ar fi născut la Patras. Aceasta este explicația pentru alegerea apostolului Andrei ca sfânt ocrotitor al Scoției și a crucii în formă de X ca simbol al Scoției pe drapelul Britanic.

Abia în 1995 Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât ca ziua Sfântului Andrei să fie marcată în calendar cu cruce roșie.

Tuturor celor pe care îi cheamă Andrei și Andreea le dorim un călduros “La mulți ani!”.

Noaptea Sfântului Andrei

„Iată cum descrie Vasile Alecsandri *Noaptea Sfântului Andrei* : ” ... *Vin strigoii, se adună,/ Părăsind a lor secrii,/ Voi, creștinelor popoare, /Faceți cruci mântuitoare, /Căci e noaptea-ngrozitoare, /Noaptea Sfântului Andrii !*”...

Se spune despre noaptea 29 spre 30 noiembrie că, atunci, ordinea cosmică este răsturnată și lumea celor vii se întrepătrunde cu lumea spiritelor. Ziua de 30 era denumită *Ziua Lupului* sau *Godinetul Șchiop* și multe din practicile ajunului acestei zile și din ziua respectivă se leagă de lupi. Dacii venerau Lupul, avându-l ca simbol pe steagul lor de luptă, sărbătorindu-l în ajun și în ziua respectivă. Se spune că, dacă în această noapte vitele mugesc, asta înseamnă că vin lupii; pentru a le feri de lupi gospodarii fac o cruce din ceară și o lipesc pe cornul drept al vitelor.

Superstiții și obiceiuri

Denumită și *Noaptea Strigoilor*, noaptea 29/30 noiembrie a dat numeroase superstiții care au devenit apoi obiceiuri. Există superstiția că, în această noapte, lupul își poate îndoi gâtul, „își vede coada”, devine mai sprinten și prada sa nu mai poate scăpa nicicum. Tot acum, spiritele morților favorizează divinația și toate actele magice. Este un timp nefast, în care strigoii ies din cimitire și pocesc oamenii, le sug sângele, se joacă cu urșii și lupii. În ajun și ziua este interzis să se lucreze în casă. Se spune că Sf. Andrei împarte lupilor prada pentru iarna ce vine. Nu este bine să mături, tot din cauza lupilor, nici să dai gunoiul afară din casă, să nu dai cu împrumut nimic și nici măcar să nu dai de pomană. Se fac prevestiri meteo: dacă este senin și lună plină, iarna va fi cu moină; dacă noaptea este întunecată, prevestește iarnă grea. Sau se pune o crenguță de măr în apă acum și până la Sf. Vasile; dacă înflorește va fi un an nou roditor. Cine lucrează de Sf. Andrei se îmbolnăvește de Ignat.

Pentru a fi feriți de moroi și strigoi, gospodarii ungeau ușile și ferestrele cu usturoi. Fetele măsoară acum 9 ceșcuțe cu apă într-o strachină și o pun la icoană până a doua zi; apoi măsoară din nou cele 9 ceșcuțe; dacă rămâne în strachină fie și numai o picătură de apă vor avea noroc; altfel, dacă ultima ceșcuță nu se poate umple, înseamnă că nu se vor mărita nici anul viitor și nici noroc n-o să aibă. Practicile

divinatorii se făceau și cu ajutorul a 3 căpățâni cu usturoi, puse într-o covată păzită de o bătrână la lumina lumânării. Dimineața, covata era „jucată” în mijlocul horei, se împărțea usturoiul care, apoi, era folosit ca leac sau la farmece și descânțece. Una dintre practicile divinatorii este „colacul de Andrei”, modalitate prin care tinerele femei, din zona Moldovei și Bucovinei, aflau dacă au noroc în căsătorie. Fetele necăsătorite se adunau la casa uneia dintre acestea, își prepara fiecare câte un colac și, după ce acesta s-a răcit, semănau în mijlocul lui un câțel de usturoi. Dacă usturoiul răsare, este semn că fata va fi pețită și va avea noroc în căsnicie.

Un alt obicei (clara reminiscență păgână), păstrat în special la românii din Transnistria, este „bocetul Andreiului”, acesta fiind o mărturie a faptului că sărbătoarea Apostolului Andrei s-a suprapus peste Anul Nou dacic. Fetele din aceste zone confecționează o păpușă din cârpă – simbol al anului care a trecut – pe care o jelesc ca pe un mort. Sărbătoarea păgână includea și un sacrificiu animal, care însă lipsește de la practica din preajma sărbătorii Sfântului Andrei.

În noaptea de Sfântul Andrei, în Moldova și Bucovina avea loc o petrecere asemănătoare Revelionului contemporan, numită „Noaptea Strigoilor” sau „Păzitul Usturoiului”. Tinerii acopereau ferestrele și ungeau cu usturoi ușile casei, considerând că în acest fel se ferește de acțiunea malefică a moroilor și strigoilor care căpătau frecvent înfățișarea de lupi. Se credea că, între lăsatul serii și miezul nopții de Sfântul Andrei este un timp nefast, când strigoii vii (oamenii care se nasc cu coadă – o vertebră în plus, presupus din legături incestuoase) își părăsesc trupurile fără știrea lor, iar strigoii ies din sicrie, morminte și cimitire pentru a provoca suferințe oamenilor (pocesc și sug sângele celor vii, leagă sau iau puterea barbaților, strică taurii, fură sporul vitelor, se joacă cu lupii și urșii). Fetele aduceau câte trei căpățâni de usturoi, le puneau laolaltă într-o covată pentru a fi păzite de o bătrână, la lumina lumânării. Ferițiși izolați de lumea din afară, stăpânită de forțele malefice, tinerii se distrau (cântau, jucau, beau, adesea peste măsură, glumeau) ca la Revelion, chiar în Postul Crăciunului.

Obligatoriu era consumată o băutură rituală, cu gust dulce-acrișor, numită Covasa. „Covasa” era o băutură rituală preparată din mălai și făină sau mălai de porumb și de mei, fermentată, despre care se spune că fiecare om „este dator să mănance covasa în această zi pentru a fi ferit de strigoi”. Dimineața, la lumina zilei, tinerii ieșeau în curtea casei unde era jucată covata cu usturoi în mijlocul horei.

Se împărțea usturoiul și, în mare veselie, se întorceau la casele lor. Începea un nou an, probabil Anul Nou dacic. În noaptea de “Sântandrei”, asemănător marilor sărbători de înnoire a timpului (Crăciun, Anul Nou, Sângiorz, Sânziene), se credea că vorbesc animalele, se deschid mormintele și cerul, ard comorile. Potrivit tradiției populare, lupul capătă în noaptea de Sfântul Andrei atribute demonice. Copiii sunt trimiși seara la răspântii de drumuri ca să arunce făină în toate direcțiile – “pomana lupului” – pentru a-l împiedica să atace și să mănânce oi.

„Aflarea ursitului” era o practică divinatorie făcută de fete, care se petrecea la fântână, la cotețul porcului, la gard sau la poarta casei, la masa cu usturoi. În această noapte se pune grâu la incolțit și, după felul cum crește aflăm dacă anul ce vine va fi bun sau nu. Toate practicile erau însoțite de petreceri și ospete, cu mâncare și băutură, toate petrecute la adăpostul caselor, bine unse cu usturoi.

Astăzi, doar la sate se mai pot vedea acestea, în mediul urban rămânând doar petrecerile, acum, asemănătoare mult cu sărbătoarea catolică a Halloween-ului.

Surse

<http://www.superstitii.ro/modules/news/article.php?storyid=95>

<http://pesterasfantuluiapostolandrei.wordpress.com/2008/05/04/colacul-de-petit-pazitul-usturoiului-bocetul-andreiului-noaptea-lupului/>

A consemnat Petcu Florin, clasa a XI-a G

Amprente spirituale

Portul țigănesc

Tradiția rromilor spune că o femeie măritată trebuie să poarte un batic pe cap pentru a arăta acest lucru.

Pentru bărbați nu a existat de obicei o îmbrăcăminte tradițională. La ocazii deosebite, bărbații rromi poartă un costum bun, deseori viu colorat. Pentru femeile lor însă, lucrurile sunt total diferite. Româncea (țiganka) tipică poartă fustă lungă, din mai multe straturi și bogat colorată, cercei mari, părul lung, împletit și uneori o floare în păr. Tradiția rromă spune că picioarele unei femei nu trebuie să se vadă. De altfel, întreaga parte inferioară a corpului unei femei este considerată impură. Încălcarea acestui principiu este foarte gravă, deci fustele lungi trebuie purtate întotdeauna. Țiganii poartă deseori roșu, deoarece această culoare este considerată norocoasă (probabil datorită credinței străvechi că sângele este sursa vieții și vitalității). Cu excepția culorilor, o femeie nu are o garderobă prea variată. Femeile poartă de obicei bijuterii de mare valoare. În unele zone, femeile sunt binecunoscute pentru tradiția lor de a purta bani de aur, în păr sau cusuți pe haine. Femeile mai tinere purtau fuste și bluze colorate viu. Cu cât înaintau în vârstă femeile de ursari purtau fuste și bluze mai închise la culoare. Fustele erau crețe și lungi (era criticată de întreaga comunitate femeia care purta fusta ceva mai scurtă; dacă i se vedeau gleznele era considerată neserioasă). În față purta un șorț (*pestelka*), iar pe cap tot timpul un batic legat sub bărbie sau la spate. Femeia de rromi ursari trebuia să degaje prin vestimentație foarte multă seriozitate. Era o deosebit de mare încântare pentru femeia de ursar să îmbrace haina bărbatului său în deplasările de ici - colea. La sărbători sau la petreceri se îmbrăcau foarte curat.

Felul cum era îmbrăcată soția unui lăutar demonstra cât de bogat era acel lăutar, deci cât de solicitat era de lume la cântări. Bărbații ursari se îmbrăcau cu costume de culori închise, negru, maro sau gri.

Ursarii purtau pălării tot de culori închise și modelate în așa fel că imediat realizai că este pălărie de ursar (nu seamănă cu pălăriile căldărarilor sau ale gaborilor și nici cu ale plugarilor). Lăutarii purtau cravată și cămașă albă mai tot timpul, indiferent cât de cald ar fi fost afară, când mergeau la cântare. Lăutarul se îngrijea să arate impecabil (de exemplu, pantofii erau foarte bine lustruiți). De regulă, cei mai valoroși muzicanți aveau cel puțin o pereche de pantofi albi.

A aflat Lulea Florentina Adina, clasa a XI-a D

Știați că..

Despre vise

Ce sunt visele?

Visele sunt limbajul sufletului. Originea lor este necunoscută și, dacă nu le reținem, le pierdem, rămânând astfel mai saraci cu o amintire sau cu anumite indicii care ne-ar fi putut ajuta să ne rezolvăm mai bine problemele din viața de zi cu zi.

S-a constatat că, în medie, la aproximativ 8 ore de somn, omul visează o perioadă de 2 ore, deci petrecem o treime din fiecare noapte visând. Cercetările au evidențiat faptul că, pe parcursul vieții unui om, visul acoperă un interval de timp de ordinul anilor.

În timpul visului, interacționăm cu o mulțime de oameni, locuri, lucruri. Un vis este o halucinație, o călătorie fantastică în somn, o lume paralelă unde se pot întâmpla lucruri pe care ni le dorim sau nu. Un vis este o stare care ne eliberează de stres sau încearcă să ne distragă atenția de la problemele cotidiene.

10 lucruri pe care nu le știai despre vis:

- a) Și orbii visează
- b) Uităm 90% din tot ce visăm
- c) Toată lumea visează
- d) Visele previn psihozele
- e) Visăm numai despre ce cunoaștem
- f) Nu toți visează în culori
- g) Visele nu sunt despre ceea ce par a fi
- h) Persoanele care au renunțat la vicii au vise mult mai realiste
- i) Stimulii externi ne invadează visele
- j) Suntem paralizați în timpul somnului.

A consemnat Dinu Marina Alexandra, clasa a IX-a C

ȘTIAȚI CĂ ...

↔... Mucurile de țigară dispar în 2 ani și conțin chimicale periculoase?

↔... Dacă ați aduna tot gunoiul pe care îl produceți într-un an, ar cântări de 10 ori mai mult decât dumneavoastră?

↔ ... Denumirea continentului Europa provine de la cuvântul fenician "Ereb" care înseamnă "apus de soare"?

↔...Ochiul uman poate diferenția peste 10 milioane de nuanțe?

↔... Coca Cola avea culoarea verde prima dată când a fost produsă?

↔... Fumul de țigară poluează mai mult decât gazele de eșapament?

Sursă : www.stiati-ca.com

***Au consemnat Gheorghe Roxana
Niculae Cristina, clasa a X-a G***

Din cuprins

Mircea Vulcănescu – dincolo de nume.....	pag. 3
Rebus economic.....	pag. 5
Coșmarul.....	pag. 8
Problemele adolescenței.....	pag. 10
Poluarea mediului înconjurător.	pag. 12
Povestea fără sfârșit.....	pag. 16
În vizită la muzeu.....	pag. 19
Adolescenți pe mare.....	pag. 20
Performanțe sportive.....	pag. 23
Amprente spirituale.....	pag. 26

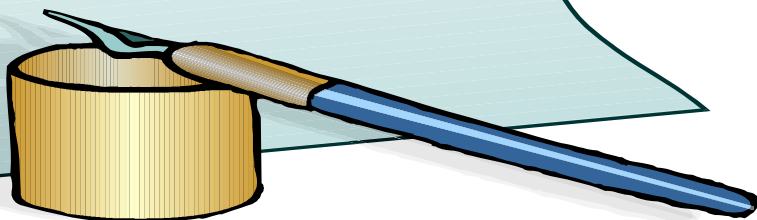
Desen de Bremla Elena, clasa a X-a A

Profesor coordonator:

Alexandrina Ana Durac

Pentru articole, idei, sugestii, adresa revistei este:

revistavulcanescu@yahoo.com

Desen de Licsandru Mădălina, clasa a X-a G

